

KURJER WIECZORNY

poświęcony sprawom ekonomicznym, giełdowym i politycznym
wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt

Redakcja:
ulica Reformacka Nr 7
Telefon Nr. 2014

Prenumerata miesięczna bez odno-
szenia 44.000 Mkp, z odnośnieniem lub prze-
syłką pocztową 50.000 Mkp.

Cena numeru 2000 Mkp.

Ceny ogłoszeń za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 750 Mkp. Nadesłane 2.250 Mkp.
Po kronice 3.000 Mkp. Na pierwszej stro-
nie 3.750 Mkp.
Załączniki wedle umowy.

Administracja:
ulica Dunajewskiego Nr. 5
Telefon Nr. 1310

75% zniżki opłaty wizowej,

33% zniżki cen jazdy koleją

uzyskają odwiedzający

TARGI PRASKIE

w dniach 2—9 września 1923

Wszystkie rodzaje towarów, pierwszo-
rzędna jakość, ceny zredukowane. —
Informacje Konsulat RCS Kraków,
ulica Gołębia L. 18.

Dziś w „Kurjerze Wieczornym”

Dzisiejsze giełdy:

w Warszawie, Krakowie, Zurychu,
Berlinie i Wiedniu

Zaświadczenie walutowe
przy eksporcie

Wojna włosko-grecka

TELEGRAMY

Rocznica Sedanu w Niemczech
minęła spokojnie

Wiedeń, 3 września. „Sonn und Montagszeitung”
donosi z Berlina, że uroczystości Sedanu przeszły
spokojnie. Zarówno zgromadzenia komunistów
jak i prawicowców miały przebieg spokojny. —
Tylko w miejscowości Koepenick przyszło do nie-
znacznego starcia.

Wymiana jeńców pomiędzy Polską
a Litwą

Genewa, 3 września. W wyniku narad odbytych
w siedzibie międzynarodowego Czerwonego Krzy-
ża przy udziale delegacji polskiej pod przewodni-
ctwem piosła Modzelewskiego ustalone zostało
przez wymianę list między delegatem polskiego
Czerwonego Krzyża Zaborowskim a delegatem
litewskiego Czerwonego Krzyża Słupaczem, że w
miejscowości Ciepliszki na szosie Kalwarja Su-
wałki nastąpi wymiana 35 funkcjonariuszy straży
granicznej polskiej na tyluż jeńców wziętych do
niewoli w czasie zajmowania przez Polskę pasa
neutralnego. Data wymiany ustalona zostanie po
porozumieniu z rządem polskim.

Genewa, 3 września. Jedytnasta międzynaro-
dowa konferencja Czerwonego Krzyża uchwaliła na
ostatnim posiedzeniu projekty niektórych zmian
konwencji z roku 1906, przyczem uwagi rządu
polskiego, dotyczące głównych przepisów o jeń-
cach wniesione zostały do protokołu celem przed-
stawienia ich na konferencji dyplomatycznej, któ-
ra zbierze się w Hadze w roku 1924 i rozstrzygnie
o wprowadzeniu do konwencji projektowanych
zmian.

Straszne rozmiary katastrofy żywiolowej w Japonji

Przeszło 110.000 zabitych — 2 wielkie miasta zniszczone — 2 miasta
zmięcione z powierzchni ziemi

Szanghaj, 3 września. W Tokio zginęło 100.000 ludzi.

Yokohama, 3 września. Arsenał w Tokio wyleciał w powietrze. Zginęło przy
tem kilka tysięcy ludzi. Miasto Atama jest zniszczone. Jest około 7000 zabitych.
Miasto Ito zostało zniszczone przez fale morskie. W Sasako zawałił się tunel grzebiąc
w gruzach 600 ludzi. W Tokio ogłoszono stan wyjątkowy.

Grecja odeprze atak włoski siłą zbrojną

Wiedeń, 3 września. „Der Morgen” donosi z A-
ten: Gabinet grecki postanowił na nadzwyczaj-
nym posiedzeniu na razie przedłożyć sprawę kon-
fliktu z Włochami Radzie Ligi Narodów. Gdyby
Rada Ligi Narodów nie była w możności użycze-
nia skutecznej obrony suwerenności greckiej,
wówczas Grecja musiałaby odeprzeć atak siłą
zbrojną. Rząd polecił Venizelosowi, aby pojechał
do Paryża i wszedł tam w porozumienie z konfe-
rencją ambasadorów.

Ateny, 3 września. Włoski admirał Pellini zaka-
zał przejazdu greckim okrętom przez cieśninę
Otranto. Cztery greckie parowce zostały zatrzy-
mane w portach włoskich. Ruch okrętowy z Wło-
chami został wstrzymany, jakkolwiek Grecy po-
zwalają wszystkim okrętom włoskim zawijać do

portów w Grecji. Włoska łódź podwodna zajęła
grecki parowiec Georgio w cieśninie Korfu.

DALSZE OBSADZENIA.

Rzym, 3 września. Władze okupacyjne włoskie
w Taxos i Antitaxos zawiadomiły plakatem lu-
dność miejscową, że obie wyspy zostały przez
wojska włoskie zajęte czasowo. Władze włoskie
zapowiadają zapewnienie ludności bezpieczeństwa
i spokoju.

Paryż, 3 września. Z Korfu donoszą, że władze
municipalne greckie jak również i miejscowa po-
licja zgłosiła gotowość pełnienia w dalszym cią-
gu swych obowiązków pod rozkazami władz o-
kupacyjnych włoskich.

Włochy odmawiają Lidze Narodów kompetencji rozstrzygnięcia sporu

Rzym, 3 września. Agencja Stefani donosi:
Zdaniem dzienników, rząd włoski jest zupełnie
zdecydowany podtrzymać nadal swą opinię, że Liga
Narodów nie może być kompetentna dla osąd-
zenia konfliktu włosko-greckiego w chwili, gdy
chodzi o sprawy honoru i godności narodowej oraz
kwestję życia obywateli. Zdaje się, że rząd włoski
w razie nieprzyjęcia przez Ligę narodów tego
jego punktu widzenia nie sprzeciwiłby się po-
wierzaniu rozpatrzenia kwestji kompetencji przez
międzynarodowy trybunał sprawiedliwości w Ha-
dze.

Rzym, 3 września. Koła rządowe kwestjonują
prawo Grecji odwoływania się do Rady Ligi Na-

rodów, gdyż rząd grecki nie jest jeszcze uznany
przez mocarstwa, które nie utrzymują z nim ofi-
cjalnych stosunków. Zdaniem kół rządowych Ra-
da Ligi Narodów powinna odrzucić prośbę Grecji
o interwencję Rady.

GRECJA PRZYJMIE KAŻDĄ DECYZJĘ KONFE- RENCJI AMBASADORÓW.

Ateny, 3 września. Odpowiedź grecka na notę
konferencji ambasadorów zawiera propozycję, a-
by międzynarodowa komisja przeprowadziła
śledztwo dla wyjaśnienia sprawy odpowiedzialno-
ści oraz oświadcza, że Grecja przyjmie każdą de-
cyzję konferencji ambasadorów.

Groźba zatargu wojennego włosko-jugosłowiańskiego

Graz, 3 września. — „Tagespost” donosi z Bel-
gradu: W tutejszych kołach politycznych słychać,
że z powodu konfliktu grecko-włoskiego grozi za-
ostrzenie się stosunku włosko-jugosłowiańskiego.
Włochy zajmują w ostatnim czasie groźną postawę
wobec Jugosławii. Według ostatnich donie-

sień część włoskiej floty wojennej w Poli otrzy-
mała rozkaz wyjazdu do Rjeki i Dalmacji. Ponad-
to wysłano w stronę Rjeki 75 wagonów amunicji
i broni. Włoska artylerja góraska odtransportowa-
na została w stronę Rjeki.

Niemcy dążą do odzyskania suwerenności w Nadrenji i Ruhrze

Mowa kanclerza Stresemanna w Sztutgardzie

Berlin, 3 września. W mowie wygłoszonej wczoraj
w Sztutgardzie kanclerz Rzeszy Stresemann
zobrazował ciężkie położenie gospodarcze Nie-
miec spowodowane tem, że Niemcy nie rozporzą-
dzają obszarem przemysłowym Nadrenji i Zagłę-
biem Ruhry. Dążeniem polityki zagranicznej Rze-

szy jest odzyskanie suwerenności na tych obsza-
rach. Cel ten musi być osiągnięty nawet za cenę
największych ciężarów materialnych. Omawiając
następnie treść odpowiedzi belgijskiej zapewnił
kanclerz, że rząd Rzeszy gotów jest dyskutować
nad sprawą gwarancji żądanych przez Francję.

Wznowienie stosunków francusko-rosyjskich

Rezultat podróży senatora de Monzie do Rosji

Jak wiadomo bawił w Warszawie, w powrotnej drodze z Moskwy do Paryża, senator Anatol de Monzie, którego pielgrzymka do stolicy Bolszewii tyle wywołała sensacji.

Senator de Monzie jest jednym z nawiązyjących mężów stanu Francji. Piastował trzykrotnie tekę marynarki w gabinetach pp. Barthou, Ribota i Painlevégo. Jest merem Cabors, miasta, w którym urodził się Gambetta. Do senatu został wybrany z departamentu Lot. Należy do stronnictwa socjalistycznych republikanów („republicains socialistes“). Znany jest z tego, że prowadził energiczną kampanię za wznowieniem stosunków dyplomatycznych między Francją a Watykaem, uwieńczoną, jak wiadomo, dodatnim wynikiem. Poglądy swe w tej sprawie uzasadniał w wielu przemówieniach oraz w książce pod tyt. „Rome sans Canossa“. Zaproponowane mu stanowisko posła przy Watykanie odrzucił kilkakrotnie; odmówił również, gdy chciano, aby zastąpił ustępującego obecnego posła p. Jonnarta.

Obecnie pracuje nad wznowieniem stosunków rosyjsko-francuskich. Nazwano go już specjalistą od nawiązywania zerwanych stosunków. Miał podobno odpowiedzieć: „Czynię to w imię pokoju“.

Przed wyjazdem z Warszawy, senator de Monzie przyjął współpracownika „Kurjera Polskiego“ i odbył z nim konferencję. Opowiedział bardzo wiele ciekawego, do ogłoszenia zaś upoważnił tylko co następuje:

— Pragnąłbym za pańskim pośrednictwem wyrazić wdzięczność prasie polskiej, że nie zrozumiała fałszywie przedmiotu i celu mej podróży do Moskwy. Pojęła doskonale, że udałem się tam, aby się przekonać, co można lub co należy uczynić w sprawie wznowienia regularnych stosunków między Francją a Rosją. Powtarzam, że zamiarem moim było widzieć się i rozmawiać sans gene i niewymuszenie. Moje przekonanie teoretyczne z przed mej podróży po dokonaniu doświadczeniu utrzymało się całkowicie. Jestem zdania, że my, Francuzi, musimy obecnie posiadać w Moskwie urzędowe przedstawicielstwo handlowe. Potem można będzie zbadać możliwość wszczęcia dyskusyj politycznych, których tematu pan się chyba domyśla.

Pewien jestem, że projekt ten nie będzie źle przyjęty przez warszawskie koła rządowe, zresztą doskonale poinformowane i uprzedzone o całej sprawie.

— A czy pan senator jest pewien, że przyszłe stosunki francusko-rosyjskie nie zaszkodzą Polsce i nie rzucą cienia na nasz sojusz z Francją? — zapytałem.

— W odpowiedzi na pańskie pytanie mogę tylko powtórzyć, co już rzekłem poprzednio: skutki ewentualnego zbliżenia francusko-rosyjskiego w żadnym wypadku nie będą mogły być dla Polski szkodliwe. Ani cienia na nasz sojusz nie rzucą, ani nawet najmniejszego wpływu nań nie wywra...

Jak Litwa wyszła na pożyczkę zagranicznej

Wobec uporczywie utrzymujących się pogłoski o zawarciu przez rząd polski umowy z bankiem Morgana w Ameryce na 100-miljardową pożyczkę dla Polski w celu ufundowania Polskiego Banku Emisyjnego, pouczającą będzie niewątpliwie analiza analogicznego momentu finansowego jednego z mniejszych naszych sąsiadów — Litwy. Jak przypomina „Łódzka „Republika“ — Litwa kowieńska dla ratowania zagrożonej przed niespełną rokiem sytuacji finansowej, wprowadziła podstawę dolarową dla świeżo wprowadzonych litów papierowych. Analogia ta staje się zrozumialszą, jeśli się weźmie pod uwagę, że wówczas rubel litewski toczył się z zawrotną szybkością po pochyłej drodze, pociągnięty przez zdeprecjonowaną markę niemiecką.

Wtenczas to rząd kowieński zaprowadził jednostkę monetarną — lit równy dziesiątej części dolara Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Ta inowacja jednak w wielu wypadkach zawiodła. Obecnie Litwa przeżywa bardzo ostry kryzys finansowy, który wyraża się przede wszystkim w braku znaków pieniężnych.

Do wybuchu wojny europejskiej, t. j. do 1914 roku gubernia kowieńska miała w obrocie 100 milionów rubli złotem. Obecnie na tej samej prawie przestrzeni państwowy bank litewski wypuścił wszystkiego 50 milionów litów, co według kursu obecnego stanowi zaledwie 10 milionów rubli złotem. Jak znikomą jest ta suma, niechaj posłuży fakt, że cały budżet Republiki kowieńskiej na 1923 r. wynosi w przybliżeniu cztery razy więcej, aniżeli wypuszczono w kraju znaków obiegowych, zaś suma podatków i opłat celnych stanowi dwa razy większą cyfrę. To wszystko już wskazuje w dostatecznej mierze, jak nienormalny jest stosunek między ilością emitowanych pieniędzy, a ich obrotem. Z tego małego zestawienia wynika, że cała ilość emitowanych na Litwie pieniędzy musi zrobić w ciągu roku tyle obrotów, jakich nie jest w stanie dokonać.

Ze względu na to nienormalne położenie dykcja państwowego banku litewskiego postawiła wniosek na powiększenie emisji listów. Wniosek ten napotkał jednak na nieprzewidywane trudności.

Wskutek zmniejszenia wywozu, jak również wskutek żądań firm niemieckich dokonywania obliczeń w dolarach, zapasy walut obcych Banku Państwa stale się zmniejszają. Prócz tego sama ludność Litwy kowieńskiej nie obdarza dostatecznym zaufaniem swojej waluty litowej. Każdy więc obywatel stara się zmienić wolny pieniądz na dolary, których naturalnie nie składa do banku. To wszystko zaś doprowadza do tego, że zagraniczna waluta stabilizująca lity nie wraca do banku. Wskutek zaś tego Bank Państwa nie może dla odwrócenia kryzysu finansowego wypuścić większej ilości litów, jeżeli nie chce jednocześnie obniżyć ich wartości.

Kryzys finansowy wywołuje siłą rzeczy cały

szereg załamań w różnych dziedzinach życia. — Bank Państwa wydaje importerom walutę zagraniczną w bardzo ograniczonej ilości. Równocześnie przy zmianie litów na dolary lub funty, zamiast poprzednich jeden do dwóch procentów, oblicza obecnie 5 do 6, zaś na czarnej giełdzie trzeba płacić nawet i dziesięć procent. Wpływa to również i na drożyznę kredytu. W takich warunkach zapłacenie 18—24 procent uważa się za przyjacielską przysługę.

W niemniej ciężkim położeniu znajdują się i eksporterzy. W celu ściągnięcia do Banku Państwa waluty zagranicznej rząd litewski wydał rozporządzenie, by eksporterzy 75 procent otrzymanej z eksportu waluty zagranicznej wymienili na lity w Banku Państwa. Pomimo tego eksport litewski dusi się wskutek braku kredytu, wysokiego ceł, a przede wszystkim konkurencji Polski i Niemiec, z którymi Litwa nie może konkurować ani drzewem, ani produktami rolnymi.

Nie wiadomo, jak Litwa wybrnie z tego przeżywanego kryzysu finansowego. To jednak można powiedzieć, że wszelkie doświadczenia lepiej obserwować na cudzym organizmie, aniżeli na własnym, i przed realizowaniem pożyczki mieć w szczególności opracowany plan finansowy, dający możliwość uzyskania istotnej naprawy, a nie tylko chwilowego efektu.

Cuda ludzkiej wynalazczości

Stworzenie sztucznego deszczu przy pomocy lotnictwa

Profesor Wilder D. Bancroft z uniwersytetu w Cornell (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej) i p. L. Francis Warren dokonali na lotnisku Mac Cook Field przy pomocy lotnictwa amerykańskiego bardzo ciekawych doświadczeń. Udało się rozproszyć obłok, zmuszając zawartą wodę do wypadnięcia przez zrzucanie na te obłoki naładowanego elektrycznością piasku.

Próby były dokonane za pomocą płatowca Lepere, zabierającego 40 kg piasku. Samolot był zaopatrzony w specjalną instalację elektryczną, zasilaną prądem z prądnicy poruszanej przez małe śmigło. Instalacja ta pozwalała ładować piasek elektrycznością według upodobania dodatnio lub ujemnie do bardzo wysokiego napięcia. Piasek był ładowany do mniej więcej 10.000 wolt, czyli ładunek elektryczności jednego ziarnka piasku wynosił około 0,0006 jednostki elektrostacyjnej. — Piasek ten był zrzucanym z wysokości przeciętnie 150 metrów nad obłokiem przy szybkości samolotu 160 km. na godzinę. Czas potrzebny do rozproszenia obłoku od chwili pierwszego ataku do ostatecznego rozproszenia się nie przekraczał 10 minut, a częstokroć trwał zaledwie 5 minut.

Prób dokonywano z obłokami długości od kilkuset metrów do kilkunastu mil angielskich i grubości od 150 do 500 metrów. Obłoki te znajdowały się na wysokości 1800 do 3.000 metrów. Prawie wszystkie były cumulus'y lub stratus'y, albo mgła o poziomych warstwach, których wilgoć szybko

rozpraszala się w otaczającym suchem powietrzu. Doświadczeniom tym towarzyszyło często wypadanie w okolicach płatków śniegu lub małego deszczu.

Szybko spadający piasek był używany dla prędkiego rozproszenia mgły. Gdy piasek zrzucono na obłoku uładowanego elektrycznością przeciwnego znaku niż piasek, wtedy w ciągu niespełna minuty tworzył się szeroki otwór przez całą grubość obłoku.

Doświadczenia te nie były dokonywane na wielką skalę. Miały one głównie na celu usunięcie z lotniska lokalnej mgły. Nie atakowano z tego powodu nimbus'ów, cumulo-nimbus'ów i innych bardzo wilgotnych obłoków o wysokim napięciu elektrycznym, gdyż nie uważano warunków bezpieczeństwa za dostateczne dla atakowania ich koniecznymi bardzo wysokimi napięciami. Army Air Service ustawia obecnie na lotnisku Moundsville Field balon na uwięzi, zaopatrzony w instalację Bancroft i Warren, która pozwoli stale usuwać mgłę z tego lotniska.

Rozmaitości

NIEZWYKŁY KWIATEK BIUROKRACJI. Władze uniwersytetu warszawskiego zwróciły się do władz skarbowych z prośbą o niewielki stosunkowo zasiłek na dokonanie remontu gmachu, którego część została uszkodzona przez pamiętny wybuch bomby, podczas którego doznał śmiertelnych ran prof. Okęcki. Prośba ta była tem godniejszą poparcią, że klatka schodowa owego pawilonu jest dotychczas zniszczona, tak, że lokatorzy wchodzą do domu po drabinie, a część ścian zrujnowanych domaga się rychłej naprawy przed nadjeściem zimy.

Odpowiedź władz skarbowych (depart. budżetowego) była klasyczna:

— Żadnego zasiłku nie udzielimy, gdyż ani wybuch, ani związany z jego skutkami remont gmachu nie był przewidziany w preliminarzu budżetowym uniwersytetu na rok bieżący (1923).

Rozgorączony Rektor uniwersytetu, prof. Łukasiewicz, miał podobno odpowiedzieć dygnitarzowi skarbowo-budżetowemu, że odtań będzie w preliminarzach uniwersyteckich przewidywał 3 do 5 bomb rocznie.

CZŁOWIEK, KTÓRY ZNIENAWIDZIŁ MUZYKĘ. — Z pomiędzy wybitnych dziwaków jakich w dawnej Rzeczypospolitej nigdy nie brakowało, trzeba wymienić Norberta Bartochowicza, szlachcica osiadłego w Wiśniowicy. Był zawziętym i nieprzejednanym nieprzyjacielem muzyki, która w dobrach swoich doszczętnie wytepił. Będąc zdania, że muzyka sprowadza jaknajgorsze obyczaje prześladował ją wszelkimi sposobami. Kojarząc pojęcie tej sztuki z rozpustą i pijaństwem, zaudzał postów sejmowych o wypalenie muzyki i muzykantów. W r. 1619 wydał w Wilnie rozprawę p. t.: „O biesiadzie karczemnej i skrzypcach“. Dowodził, że znakomici kompozytorowie Sebastian z Fukszyna i Gomółka byli demoralizatorami tłumów. Radził, ażeby ich utwory spalić, organy i pieśni z kościołów wykluczyć, są to bowiem rzeczy pogańskie. Rzecz naturalna, że dziwaczne napaści szlachcica pomijano wzgardliwym milczeniem i poza obrębem jego ciasnych wpływów, ograniczonych do kilku wiosek Bartochowicza, sztuka muzyczna rozwijała się w Polsce i doskonaliła.

MIEJSCE W TEATRZE 300 TYSIĘCY! Ogólna drożyzna środków materialnych i konieczność stał wynikająca zwyżka gaź personelu artystycznego i technicznego w teatrze powoduje — że stale rosną w cenę bilety do teatrów, stając się coraz mniej dostępnymi dla średnio zamożnego konsumenta sztuki. Obecnie już miejsca w teatrach warszawskich sięgają sumy 100 tysięcy marek, a jak zapowiada znany krytyk „Rzeczypospolitej“ Kornel Makuszyński, od sezonu cena fotele w stolicy dojdzie do kwoty 300 tysięcy marek. Konieczna drożyzna biletów, wynikająca z trudnej kalkulacji obecnej, stawia nasze teatry przed zawilim problemem zręcznego układania budżetu, by nie popaść w miliardowe deficyty, jak również nadania teatrom takiej siły atrakcyjnej, która stworzy im irękwencję przynoszącą preliminowany dochód z biletów.

REPERTUAR

—o—
TEATR MIEJSKI

Zamknięty.

BAGATELA

(początek o godzinie 8-jej)

Poniedziałek: „Żabusia“ (premiera)

Wtorek: „Żabusia“

OPERA I OPERETKA

Zamknięty.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Poszukuję współnika z kapitałem i współpracą lub przystąpię do jakiegobądź interesu ze współpracą. Posiadam 20 milionów. Listy nadsyłać do administracji „Kurjera Wieczornego“ pod „Buchalter“.